

Primim zilnic, prin posta, e-mailuri, telefoane si alte modalitati, oferte de toate tipurile care ni se explica faptul ca sint toate in avantajul nostru. Unii credem, altii inchidem telefonul sau ignoram colaborarea cu cei ce doresc sa ne explice, altii dintre noi accepta si sint minunati cit de mult cel de la cealalt capat le vor binele. Mergem la cumparaturi cu dolarul american (mama si tata inselatoriilor) si cind il inminam celui de la ghiseu, vedem ca scrie pe el: "In God We Trust" si ne gindim ca asta trebuie sa fie o moneda sfinta din moment ce pe ea scrie acest lucru. Ne gindim ca poate fi o moneda in care sa credem, odata ce aceia care au realizat-o cred in Dumnezeu...Ce frumos suna acest lucru si cit de placut. Dar chiar asa sa fie? □

Dar, cind nu avem dolarul in buzunar si chetuim pe credit, dar tot in dolari, vedem ca pentru aceasi dolari, pe cardul de credit nu scrie "We trust in God." Si ne gindim, ca pentru cardurile de credit fie este alt Dumnezeu fie ei nu au nici un Dumnezeu si atunci ce facem? Dar in final ne uitam in buzunar si vedem ca nu avem nici un ban si noi credem in cardul de credit, crezind la rindul nostru ca si astia au un Dumnezeu si va fi bine, pina la sfirsitul lunii cind constatam ca ne-au jupuit de acelasi dolar pe care scria ca "In God WE Trust" □

Dar, care "WE", pentru ca noi am crezut in dolar si in credit iar aceste banci care ne-au bucurat dindu-ne credit acum ne lasa la mina lui Dumnezeu, care de fapt nu este adeptul cardului, pentru ca daca citim CARD in sens invers, vedem ca este doar DRAC, ceea ce nu poate accepta Dumnezeul nici unuia dintre noi. Deci, inseamna ca acest capitalism ne ofera vise si ne ia tot ce este in afara viselor noastre, deci nu este un sistem numai al ofertei sau un "Given System"?

Tehnologia a devenit mai mut decit o unealta, ea reprezentind un adevarat schimb comercial. Vedem lucruri care ni se ofera, dar noi nu sintem, in cele mai multe cazuri, constienti ca acceptarea acestora in capitalism este urmata de a ni se lua ceva...

Sa ne gindim la televiziune. La ce ne ofera si ce ne ia. Televiziunea ne permite sa aflam

noi idei care pot stimula imaginatia noastra (idei care convin grupului de televiziune pe care il urmarim). Dar in acelasi timp, aceasta televiziune controlata ne "jefuieste" de insasi abilitate noastra de a ne imagina, creind in rindul multora dintre noi, certitudini emanate de ecran...□

Televiziunea ne permite sa intram in contact cu diferite culturi la care in mod normal nu avem un acces usor, datorita timpului si banilor, totul in confortul casei noastre, DAR aceasi televiziune ne creaza o imagine dorita de cei ce o conduc, a culturilor pe care ni le prezinta si raportat la care ne ofera imagini mai mult sau mai putin relevante, avind in vedere pe cei care platesc sume imense pentru a prezenta acest gunoi care ne deformeaza noua minitile.

Publicitatea in televiziune ne permite sa avem programe TV mai ieftine sau chiar fara plata, multe dintre aceste progarme, prin diversitatea lor, ne permit sa ne cunoastem pe noi insine si ce dorim sa aflam de la viata si semenii nostrii, dar pentru acest lucru, platim.

Televiziunea ne furnizeaza "perspective largi", documentindu-ne despre schimbarile majore din jurul nostru si facindu-ne sa le intelegem de multe ori asa cum doreste un grup de infractori care conduc aceste televiziuni, dar in acelasi timp, televiziunea accelereaza viteza de schimbare la un nivel mai rapid decit noi il putem percepe si asimila.

Asadar, televiziunea ne ofera dar ea ne si ia ceea ce de multe ori nu ne dam seama si nimeni nu ne poate spune, din politete sau mai mult. Este exact ca un autovehicul care ne multumeste pentru ca ne putem deplasa la distante mai mari mai rapid, dar in acelasi timp, acest automobil, duce la o slabire a musculaturii picioarelor si a sanatatii noastre in general....prin folosirea lui.

Ca si televiziunea si automobilul, creditul este deasemenea un tip de tehnologie.□

Dincolo de acest simt de anticipare a pericolului, a raului, atunci cind noi avem prea multe facturi de platit, cei mai multi oameni trateaza acest credit ca fiind o unealta tehnologica de satisfacere a cerintelor noastre, care este favorabila pentru vietile noastre si ne permite sa avem sau sa facem lucruri pe care nu le puteam face inainte sau in mod normal... Chiar asa de cumsecade sa fie cei ce ne momesc cu aceste carduri? Ce sistem capitalist "minunat" si ce bancheri "grijulii" cu noi!

Creditul ne ofera libertatea de a alege, dar el ne introduce clar in sclavia lui. Creditul ne permite sa achizitionam lucruri oferindu-ne putere de cumparare in prezent, ceea ce inseamna ca avem resurse pe care in mod normal nu le aveam.□

Daca sintem in situatia de a nu avea bani, iar automobilul nostru se strica, noi folosim cardul de credit pentru a-l repara, inchiria sau a cumpara altul si in acest fel ne putem deplasa, fara sa intelegem de multe ori ca totul este un scenariu iar tot de multe ori nu ne dam seama daca deplasarea cu un automobil reparat pe multi bani sau altul cumparat, ca

sa ne deplasam, este eficienta, raportat la cheltuiala facuta.

Dar, daca noi nu avem cash si sintem pentru o perioada mai lunga sau mai scurta in nevoi si folosim credit cardul, inseamna ca intradevar sintem saraci, iar creditul insasi ne ofera imaginea falsa ca avem bani si nu trebuie sa cumparam produse de calitate indoielnica si ieftine...Si o facem...pentru ca acest credit ne permite.

Dar folosind creditul, inseamna ca noi trebuie sa returnam banii cheltuiti si nu oricum, ci cu o dobinda care ne poate duce la intrebarea daca am cheltuit eficient. Pentru a-l da inapoi, noi trebuie sa muncim, chiar daca detestam locul de munca la care sintem angajati.□

Pe de alta parte lucrurile pe care noi ni le-am permis sa le cumparam pe credit card devin ancore in drumul nostru prin viata, oprindu-ne de cele mai multe ori sa facem multe alte alegeri in viata, pentru ca sintem ancorati in sclavia datoriilor.

Discut cu oameni care imi spun ca au gasit un obiect in “sale” la un magazine, la un pret mai bun decit de obicei si merg sa il cumpere. li intreb: Cum platiti acel obiect care spuneti ca este redus cu 20% in pret? Cu credit cardul, vine raspunsul imediat. Pai, in acest caz, daca acesti indivizi mai cumpara citeva lucruri cu acest credit card, nu va putea plati suma pina la sfirsitul lunii, pentru ca viata lui este grevata si de alte cheltuieli si in acest caz, va esalona plata cu29-35% dobinda la banii de pe card cheltuiti, prin intermediul carora a cumparat ce si-a dorit...□

Ma gindesc in prostia mea: Cum poate fi acel produs mai ieftin in acest caz in care in loc sa oferi banii magazinului, care prin vinzari va stimula sectorul productiv, ma bucur ca platesc mai putin pe produs, creez deflatie, demolez locuri de munca si ofer “bietilor” bancheri bani ca sa mai imprumute alti fraieri ca mine... Interesant mecanismul capitalist al creditului in “avantajul” omului de rind...

Dar, ce se intimpla cind cererea pentru un produs creste (cerere evident controlata de mizeriile corporatiste, care prin livrare de mai putine produse creaza inflatie, pe care noi toti o resimtim insa nu toti stim ca ea nu este in avantajul nostru)...? Foarte simplu: Preturile cresc!□

Considerind jocul preturilor corporatiste, putem spune, documentat, ca un produs care costa numai 10 centi in 1915, a ajuns la aprox 2,50 dolari in 2016, deci o crestere de 25 de ori, crescind exponential dupa ce America a fortat prin Kissinger, inlocuirea standardului aur cu petrodolarul...in 1971..

Creditul ne da o multumire enorma de moment si o insatisfactie de lunga durata, distrugind abilitatea noastra de a ne controla finantele si de a ne planifica ceva pe termen lung. Sentimentul de a economisi este total compromis de acest credit oferit, pe care multi considera ca il pot acoperii economisind in viitor, dar ei platesc greu pentru o astfel de gindire.□

Dupa cum arata un studiu al Census, Institutul de Statistica American, valoarea agonisita de o gospodarie americana pina la virsta de 65 de ani, este in medie de 194.226 dolari. Daca scoatem din calcul casa in proprietate, care se presupune ca au platit-o sau sint destul de departe cu plata ei, aceasta familie americana detine in medie 43.921 dolari..

Ce poti face cu acesti bani, din moment ce numai pentru cheltuielile cu alimentele, acesti pensionari trebuie sa cheltuie peste 1.000 de dolari pe luna, ca sa nu mai discutam de medicamente si alte obiecte strict necesare virstei... cel mai critic fiind cheltuiala lunara pentru cazarea intr-un azil de batrini, care este cu mult peste pensile lor, ceea ce face sa cheltuie major din economii pentru o perioada relativa. Dar daca pretul casei scade, cum este actualul trend, acesti batrini ar trebui, fie sa imprumute si sa gaseasca un credit de obtinut, care este greu de crezut pentru virsta lor, fie sa moara mai repede... Ce "minunat" este acest capitalism bazat pe credit...

Acest credit este total detrimental chiar si pentru mediu inconjurator, pentru ca de foarte multe ori prin credit este incurajata "cultura risipei", cumparind doar pentru ca ne este la indemina, prin acest credit si mai mult, cumparind pentru ca la un produs cumparat, corporatiile ne ofera al doilea cu 50% din pret si simtim nevoia sa cumparam dar noi nu avem nevoie nici de produsul initial, dar momeala a fost luata si bancile le putem numii cel mai mare poluant al planetei, de departe.....prin impulsul oferit noua de "cultura creditului".

Discutam cu cei batrini si analizam cit aruncau ei la gunoi din ceea ce cumparau si vedem cit de iresponsabili si labili mental sintem noi in fata tentatiilor oferite de acesti bancheri, care ne trimit carduri de credit ca sa ne distruga financiar si evident cu sanatatea, pe noi si copiii nostri.

Umplem terenurile de gunoi ale municipalitatii din care facem parte, si sintem taxati din ce in ce mai mult, distrugem aerul si solul, ocupam terenuri care ar putea fi folosite mai eficient, cu gropi de gunoi si totul pentru fericirea bancherilor....

Discut cu batrinii si ii intreb la ce perioada de timp isi schimbau garderoba si compar cu ceea ce se intimpla acum cu tinerii care au cu mult mai putini bani decit ei, dar au mult mai multe carduri de credit. Cei in virsta schimbau garderoba foarte rar, isi coseau hainele, le ingrijeau si le respectau, pentru ca era vorba de munca lor. Acum, tineretul nu are un ban in buzunar si de cele mai multe ori nu au nici un loc de munca, dar au primit carduri de credit si cumparaturile sint asigurate, iar respectul pentru lucrurile muncite este altul decit pentru cele luate pe credit, chiar daca efortul este mai mare, fortat si controlat de bancheri....distrugind de multe ori familiile...

Multi dintre noi cred ca acest credit creaza afaceri, dar aceste afaceri mici si medii au fost mult mai in floritoare si cu mult mai eficiente si inventive in trecut cind aceste afaceri nu aveau acces la aceste credite uriase....Dar, in afacerile actuale, de cele mai multe ori vedem ca aceste credite usor obtinute duc la unele decizii gresite si elimina creativitatea, distrugind afacerile in final.

In acest moment, creditele au devenit singele si viata sistemului unei afaceri, dar vedem ca insasi afacerile care nu beneficiaza de credit, functioneaza destul de bine la nivel mediu si mic.

Creditul capitalist este preferential, dupa cum doresc bancherii, iar acestia doresc cum le iese lor pasenta pe Wall Street si alte pietele financiare. In acest fel, creditul creaza competitie, de cele mai multe ori total incorecta, eliminand munca altora si ducind la somaj masiv, care nu deranjeaza mizeriile din banci, care stau si zimbesc dupa perdea. Acest credit creaza ideea de suficienta in multe medii de afaceri, ceea ce duce la incetinirea initiativei in afaceri.

Cind oamenii au o mai mare putere de cumparare, ei privesc in directia realizarii unei vieti mai bune si mai usoare. Ca urmare, noi tindem sa comandam pizza acasa, sa ne ducem lucrurile la curatat la diferite companii specializate, sa nu mai coasem lucrurile ci sa le aruncam si sa cumparam altele, sa apelam la serviciile de taxi mai des, sa cumparam produse "organice", care de cele mai multe ori sint niste gunoaie la fel ca si cele gasite zi de zi si asa mai departe, de multe ori angajind servicii pe care parintii nostri le efectuau ei insusi. Asta se traduce prin ceea ce vedem zilnic si anume o atrofieri a capacitatilor mentale a tinerilor si o lipsa a initiativei si curajului in situatii de afaceri tensionate. Aceste credite ne fac dependenti de altii pentru a realiza ceva in viata, lucruri pe care noi credem ca nu le puteam realiza altfel, dar in acelasi timp neincercind niciodata sa economisim ceva.

Intrebarea de baza: Este creditul valoros in conditiile actuale? Este o problema de judecata profunda. Creditul trebuie privit ca o unealta, iar ca orice unealta, el poate fi folosit in mod eficient sau defectuos. Problema centrala este ca noi sa intelegem acest credit si sa nu cadem in patima bunastarii prin intermediul lui, asa cum se intimpla foarte frecvent in Canada, SUA si chiar Romania....

Nimeni nu ne doreste binele oferindu-ne bani ci mai degraba urmareste sa ne controleze, iar daca veti plati la timp cardurile de credit veti observa nemulumirea celor care v-au oferit banii, ceea ce arata ca starea lor de iritare vine de la intelegerea corecta de catre dumneavoastra a folosirii acestei unelte a creditului....

ATENTIE MARE ROMANIA ! Nu poate fi o gluma, iar celor ce nu platesc li se vor lua drepturi la care acum nici nu va ginditi. In America deja se discuta in multe state sa se interzica votul pentru cei care au credite delictive, iar in alte state se discuta si chiar se aplica sub diferite forme, crestere masive ale ratelor de asigurare pentru automobile si case....

Jewmericanii din banci nu dicteaza numai soarta dumneavoastra financiara ci si mediul politic si economic in care traiti....deocamdata. dar depinde de noi daca ei pling sau rid si isi bat joc de noi si familiile noastre.

Adrian Cosereanu